

denne Forhandling; det ærede Medlems første Udtalelse gav mig ikke Haab om, at vi skulde mødes i Enighed.

Rottbøll: Jeg tror, at den højtærede Justitsminister gør sig skyldig i nogen Misforstaaelse af mine Udtalelser. Jeg kan ikke se rettere, end at det ikke skal være konstateret, at den berusede Person har gjort sig skyldig i Vold eller Betleri eller udsat andres Liv for Fare, for at han kan tvangsindlægges. Hvis det endda var foreslaaet, at der skulde foreligge en saadan Gerning, saa havde jeg, som jeg sagde, ikke noget imod, at han tvangsindlægdes. Det, jeg har imod, er, at han, fordi han i al Almindelighed betragtes som en fortrukken Person, fordi han har faaet et Paalæg, som han ikke har overholdt, skal kunne indlægges efter en Tids Forløb. Vi ere altsaa ikke ganske enige endnu, men det kan jo være, at vi efterhaanden gennem Udvalgsbehandling kunne komme til nogen Enighed. Jeg tvivler dog derom, det synes mig, at Forslaget er alt for vidtrækkende.

Justitsministeren (Zahle): Maa jeg tillade mig at rette en Misforstaaelse hos den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at der her var Tale om berusede Personer. Nej, der er Tale om en ganske anden Person, en drikkældig Person. Og det at være drikkældig er noget ganske andet end at være beruset ved enkelte Lejligheder eller endog, ved flere Lejligheder. Her er der Tale om drikkældige, forfaldne Personer. Der staar i § 2: „en til Drukkenskab forfalden Person“, og der staar flere Steder: „en drikkældig Person“. Det er noget helt andet. Og selv om en Person er drikkældig, forfalden til Drukkenskab, saa kan han dog kun tvangsindlægges, hvis han tillige gør sig skyldig i noget af det, der opregnes i § 3, eller ved Dom under en offentlig Politisag findes skyldig til Straf. Naar det ærede Medlem vil lægge rigtig Mærke til det, tror jeg ikke, Misforstaaelsen kommer til at være paa min Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke.

Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 167 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Nygart: Ligesom det sidst behandlede Lovforslag er ogsaa dette udarbejdet af Ædruelighedskommissionen og blev omtrent i uforandret Skikkelse forelagt i Folketinget i Samlingen 1907—08. Det lykkedes ikke den Gang at naa længere end til Behandling i Udvalg. Forslaget fremsattes atter i Samlingen 1908—09 og naaede da saa vidt, at der blev afgivet Betænkning; men det kom ikke frem til anden Behandling. Det er derefter atter fremsat i Aar i Folketinget, hvor det endelig lykkedes det at naa gennem alle Stadier. Som det nu foreligger, forekommer det mig at have en meget stærk Stilling, idet det, der danner Grundlaget for det, er enstemmigt vedtaget af Ædruelighedskommissionen, ligesom det ogsaa i Udvalget i Folketinget lykkedes at opnaa en saa omtrent enstemmig Indstilling. Det kommer altsaa herop med nogen Styrke.

Jeg mener ogsaa at kunne slutte mig til det Grundprincip, som er nedlagt i Forslaget, og som gaar ud paa at begrænse Beværtningernes Antal og give Kommunerne nogen Bestemmelsesret med Hensyn til, hvor mange Beværtninger med Ret til Udsænkning og Næringer med Handel med spirituøse Drikke man ønsker i dem. Det er jo et omtvistet Spørgsmaal, hvorvidt man skal gaa til at lade Kommunens Beboere have nogen Bestemmelsesret i saa Henseende. Imidlertid har det i Praksis formet sig saaledes, at der faktisk er en saadan for Tiden, uden at der egentlig er nogen Lovhjemmel derfor.

Jeg tror, det vil være i alles velforstaaede Interesse, at vi kom til en Revision af vor Beværterlovgivning, og jeg mener